

## [Finansministeren.]

De konservative vil jo ikke sige, hvad de vil. Venstre opererer vel også med 1½ milliard kr. eller måske med de 2½ milliard kr., som de radikale foreslår. SF taler om 1½ milliard kr. Partierne er altså enige om, at man som led i hele problemstillingen omkring de offentlige udgifter og skatterne — og også af andre grunde i øvrigt — skal prøve på, om vi ikke nu kan bevæge os noget væk fra de subsidier, vi har på boligområdet.

Det er rigtigt, som det blev sagt — jeg tror, det var hr. Dahlgaard, der sagde det temmelig klart og skarpt — at man kan ikke gennemføre stigninger for lejerne i etageejendommene, uden at parcelhusejerne også må have en vis stigning; jeg tror, det var sådan, det blev sagt, og det kan ikke siges rigtigere. Det er jo problemstillingen. Det er vi altså helt enige i, og jeg vil da også allerede på nuværende tidspunkt give udtryk for, at jeg håber, at de radikale og vi på det grundlag måske kan nå frem til en enighed omkring parcelhusproblemerne. Sådan har jeg også forstået det forslag, der er stillet fra de radikale, som i deres forslag til folketingsbeslutning om en langsigtet boligpolitik er inde på, at man skal bevare de 4 pct. som lejeværdi på basis af 14. almindelige vurdering. Det vil jo betyde, at en masse af de parcelhusejere, som i dag regner med 13. almindelige vurdering, vil få større stigninger end efter det forslag, jeg har fremsat. Det skal man bare lige være klar over. Det siger jeg ikke for at drille de radikale, men sådan er det altså.

Særlig hr. Bendix' indlæg ikke alene bekymrede mig, men bedrøvede mig. Det er dog en konservativ finansminister og en konservativ boligminister, der har gennemført de nuværende regler. Det kan da ikke være glemt allerede, at Hastrup og Poul Møller fik alle os andre til at gå med — nu kan man sige: i gyngen — da vi gennemførte den ordning, der er nedfældet i ligningsloven, og som siger, at parcelhusene skal ansættes til en lejeværdi af 4 pct. af den til enhver tid foreliggende seneste vurdering. Det er det, som den forrige regering, som sagt med konservativ boligminister og finansminister, har fået dette folketing til. Man må have været vældig dygtig, når man har kunnet overtale hele dette folketing til at gennemføre noget, som man nu står op og

siger er helt umuligt, ganske og aldeles umuligt; det er noget, vi skal fuldstændig væk fra igen. Der må vel have været en mening med det. Det var der jo også; der var en ganske klar mening med det, nemlig at når vi nåede frem til 15. almindelige vurdering, så havde vi løst dette problem gennem en bedre ordning for boligområdet for en meget stor del af parcelhusene. Det har vi jo også. Der er allerede 350.000 parcelhuse, som er underkastet disse regler, som blev gennemført af en konservativ finansminister og en konservativ boligminister, 350.000 parcelhuse, altså inklusive sommerhuse og landbrugsstuehuse.

Hvis jeg nu sagde som en konsekvens af den debat, der har været ført her i dag, og det, de konservative har sagt: ja men jeg er da til at tale med; jeg kan da lade være med at fremsætte forslaget, jeg kan da trække det tilbage. Hvis jeg nu tog de konservative på ordet og sagde: ja men all right, jeg stiller ikke dette forslag, så ville altså de regler komme til at gælde, som findes i ligningsloven i dag, og når vi kommer frem til 15. almindelige vurdering, ville det indebære, at disse 200-300.000 parcelhusejere fik en gevaldig stigning i deres udgifter — en langt, langt større udgiftsstigning end den, de vil få efter vort forslag.

Jeg kan give udvalget tallene — jeg skal ikke læse dem op her — men det er i virkeligheden en betydelig nedsættelse i skatten, der ligger i det forslag, jeg har stillet, i forhold til den eksisterende ordning.

Jeg må også sige til hr. Bendix, at de tal, hr. Bendix nævnte, var ikke rigtige. Det kan vi også se på under udvalgsarbejdet. Det er væsentlig mindre stigninger, der er på parcelhusene efter forslaget, også for dem, der i øjeblikket har 13. alm. vurdering som grundlag.

Det, vi skal finde frem til, er en forenkling og en rimelig ordning, altså en ordning, der indebærer en overgang, og vi skal jo have skattemæssig ligestilling, det kan ikke nytte andet. Vi kan ikke fortsætte med en ordning, hvor en stor gruppe af parcelhusejere har en væsentlig højere beskatning end en anden stor gruppe af parcelhusejere; det må vi have gjort op med.

Så er der det spørgsmål, som man vel nok kan sige er et hovedspørgsmål i denne debat, nemlig spørgsmålet om rentefradraget